

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

som et nej. Vi har ikke råd til det, mente det ærede medlem, og det blev sagt på en sådan måde, at man anstillede sine egne stilfærdige betragtninger.

Jeg takker i øvrigt ordførerne for deres indlæg. Der var hørt med mine øren vidtgående enighed med hensyn til principielle synspunkter, og om enkelthederne kan der naturligvis forhandles i det udvalg, som jeg går ud fra nedsættes. Det skulle være muligt gennem en alsidig belysning af de spørgsmål, der ønskes drøftet, at nå frem til enighed.

Det ærede medlem hr. Lysholt Hansen omtalte skolebibliotekerne. For deres vedkommende må der naturligvis udarbejdes et normativ under undervisningsministeriet, må jeg gå ud fra, men således, at vi ligesom hidtil befinder os i et godt samarbejdsforhold de to ministerier imellem.

Det ærede medlem var noget betænkelig med hensyn til selve begrebet biblioteksbestyrelse; et sådant udtryk kommer jo let ud af brug, såfremt kommunen på normal måde nedsætter et biblioteksudvalg, men det er i øvrigt et spørgsmål af en sådan størrelsesorden, at vi utvivlsomt kan løse det under udvalgsbehandlingen.

Det ærede medlem hr. Østergaards indlæg var nok kritisk, men også præget af venlig forståelse over for den store opgave, der gerne her skulle løses. Jeg kan sige til det ærede medlem, at rundbordssamtalen vanskeligt kan offentliggøres, da den jo forudsætter uforbeholden talefrihed, og jeg plejer at love de pågældende, at de skal have lov til at tale frit af karsken bælg uden hensyn til organisationer og personer; det giver friskheden i en rundbordssamtale, og det bevirker, at debatten meget hurtigt centerer ind imod de væsentlige ting.

Der er naturligvis områder, der fortsat må undergå en egentlig kommissionsbehandling med resultat i en betænkning, men på dette område, hvor problematikken er kendt af alle, der interesserer sig for biblioteksvæsenet, skulle den valgte fremgangs-

måde være hensigtsmæssig; det forekommer i hvert fald mig.

Det ærede medlem kunne tiltræde tanken om den almindelige låneret og var også principielt enig med hensyn til nødvendigheden af en biblioteksdækning, men syntes ikke, at det skulle være nødvendigt i hvert sogn at oprette en filial.

Her står der i lovforslagets § 2, stk. 3:

„Hvor virkeområdet størrelse og karakter gør det nødvendigt, skal biblioteket oprette filialer.“

Det vil sige, at en kommune skal tilstræbe en biblioteksordning; om den direkte resulterer i en filial eller i anden form, kan der ikke siges noget om på forhånd, men har man fri låneret, er det jo vanskeligt at have en kommune liggende lige op ad en biblioteksdækket kommune. Det ville jo ikke være rart, hvis et sognerådsmedlem sagde til borgerne: „Nå ja, men i nabokommunen kan I jo få de bøger, I har brug for,“ o. s. v. Det, der tilstræbes, er ikke en mekanisk enhedsløsning i retning af filialer, men en dækkende biblioteksordning.

Med hensyn til § 6, stk. 2, var det ærede medlem fuldt ud klar over, at løsningen først skulle være iværksat inden 1. april 1969, men spurgte mig om, hvor mange kommuner med over 4.000 indbyggere, det kunne dreje sig om. Det drejer sig om i alt 35 kommuner, det er jo ikke noget stort tal.

Det ærede medlem var enig med mig om, at de nye tilskudsregler i henhold til godkendt budget måtte være at foretrække og rejste det problem, om ikke det ville være det enkleste at have en fast procentdækning hele linjen igennem. (Østergaard: Nej, nej!). Nå, det var ikke det ærede medlems mening, men det ærede medlem hr. O. Mathiasens synspunkt. Pardon! Jeg kan da godt betro det ærede medlem, at jeg synes i og for sig, at det var ønskeligt at få en ganske enkel og klar mekanisme indført, men det lader sig altså ikke gøre, hvis man vil holde sig inden for et beskedent